

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

537. Quinam in ordine ad dictum effectum reservationis dicantur Curiales, & qualiter ad declinandum hunc effectum censeatur dimissa curialitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

recancellarius, Camerarius, Pœnitentiarius. Item quales sunt Notarii Sedis Apostolicæ, & Auditori condictarum, Correctores literarum, & Abbreviatores. Lott. n. 86. Item Capellani & ipsius Papæ Commensales, & quivis alii Officiales, de ipsa Curia Legati seu Nuntii Apostolici, seu ipsius Papæ, Lott. num. 87. hi inquam, quantuncunq; à Curia recedant, abesse tamen non intelliguntur propter nexum, quo Curia obstricti sunt, exemplo servi, qui eò, quòd additus sit fundo, semper ibi esse intelligitur etiam si aliò negotii alicujus causâ secedat. l. *quasitum*. ff. de LL. l. *Seja*. ff. de fund. instrum. totum id operante juris fictione, quæ ideo veritati æquivalet. Lott. n. 86. & 88. Hinc itaque dictæ personæ ubicunq; moriantur, in Curia mori dicuntur, eorundemque beneficia vacare in Curia, adeoque respectu eorum causari reservationem clausam in corpore juris, idque ex speciali dispositione *Extrav. ex debito. de elect.* Lott. *ibid.* Unde etiam, si tales personæ per amotionem ab officio soluta fuerint à dicto nexu, quo prius astringebantur Curia, cessabit ea fingendi ratio, & cum ea ipsa fictio, ac consequenter reservatio inducta vi *cap. licet*. Lott. n. 89. Atque ex hoc sive hac occasione (cùm dictarum personarum sine obstrictarum Curia sint plurimæ) ortum, ut plures, & cum e plerique Auditores dixerint, omnia reservata censei vacare in Curia, & bonam esse sequelam: beneficii est reservatum, ergo vacat in Curia; cùm tamen reservatio ista ob vacationem in Curia longè & in pluribus differat ab aliis reservationibus. Lott. n. 82. & 83. Porro dum, ut patet *cit. Extrav. ex debito*, inducta sit ratiõ loci, & non personæ (quod, ut ait Lott. num. 90. bene observandum respectu ejus partis, quæ innovata est per *Extrav. ad regimen*, quæ & ipsa innovatur per *reg. 1. cancell.* eò quòd quâ parte non est expressè innovata, exspiravit cum Joanne XXII. ejus conditore, ut Mandos. *ad reg. 1. cancell. q. 1. n. 1.* Moneta *de optione. c. 3. n. 40.* Garc. p. 5. c. 1. n. 84. aliique apud Lott.) indultum concessum conferendi reservata sese non extendat ad beneficia dictarum personarum, dicto nexu seu officio durante, morientium in locis à Curia remotissimis. E contra verò extendat se indultum istiusmodi generale ad beneficia talium personarum, etiam quæ obtinuerunt ante dimissionem officii, si ex moriantur post dimissum officium in locis ultra duas diætas distitis à Curia; licet enim reservata adhuc sint ista eorum beneficia per *reg. 1. cancell.* reservatio tamen hæc penitus diversa est ab illa clausa in corpore juris, nec censetur inducta ratiõ loci, sed personæ, nimirum, quia ille fuit officialis; atque ita subsidiaria tantum, ut sunt omnes reservationes diversæ ab illa clausa in corpore juris in *cap. licet*. Lott. *2. cit. n. 90.* qualiter autem de cætero per dimissionem officii non cesset reservatio inducta per regulam Cancell. quando tale est officium, cui annexus Protonotariatus, vide Lott. à num. 94. & 99. duabus seqq. per totum, ubi de Protonotariis, eorundemque beneficiis reservatis.

Questio 537. Quinam in ordine ad dictum effectum reservationis dicantur Curiales, & qualiter ad declinandum hunc effectum censeatur dimissa curialitas?

Respondeo ad primum, illos dici Curiales, qui sunt Officiales Romanæ Curia, quales sunt Notarii, Scribæ, Procuratores, Advocati.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Lott. l. 2. q. 32. n. 26. 37. 43. tales quoque sunt, qui Cardinalibus & Officialibus Curia Romanæ inferunt, juxta Pirh. *de preb. n. 334.* & Barb. *juris Eccl. l. 3. c. 13. n. 24.* qui pro hoc citat Mand. *ad reg. 5. cancel. q. 1. n. 18.* quod tamen improbat & erroneum dicit Lott. *loc. cit. num. 40. & seq.* eò quòd istiusmodi simplices familiares Officialium non sint officiales, nisi secundum latam quandam, eamque vulgarem acceptionem, quæ omnes, ut ait Lott. cohortales & coitesanos intelligimus, sitque curia principis quædam militia; alius autem nemo miles videri possit, quàm qui in numeros sit receptus, etiam si de cætero publicis expensis exercitum sequatur.

2. Secundò: Curiales censendi sunt, qui occasione Curia propter negotia propria vel aliena morantur in Urbe. Pirh. & Barb. *ll. cit. Lott. n. 38.* ex mente Rotæ *decis. 616. p. 4. recent. n. 2.* item in una Romana *beneficii S. Petri. 8. Aprilis 1622.* unde eum, qui non occasione Curia, sed aliâ moraretur Romæ, v. g. si esset originarius, vel exterus habens ibi domum, vel beneficium residentiam exigens, non erit reputandus Curialis. Lott. num. 39. juxta *decis. Rot. 116. n. 1. p. 4.*

3. Respondeo ad secundum: non sufficit ad dictum effectum, quòd quis aliquando fuerit Curialis, sed requiritur, ut talis fuerit continuò usque ad mortem, idque probetur. Lott. n. 44. Pirh. *loc. cit.* Barb. num. 26. citans Mandos. *ubi ante. q. 3. in fine.* additque is num. 27. præsumi Curialitatem continuam usque ad mortem, nisi mutata probetur. Idem ait Lott. num. 45. præsumi nempe actum sequendi Curiam continuatum, donec probetur contrarium verbo vel facto, vel per cessationem causæ accidentalis. Addit etiam Barbof. adversus illam præsumptionem admitti levior probationem, etiam per alias præsumptiones & conjecturas; Lott. tamen è contra tradit, probationem animi mutati de sequenda amplius Curia non constitui per testes affirmantes, se sæpè à tali audivisse, quòd amplius sequi nollit Curiam; quamvis enim actus argumentis & conjecturis dignoscatur, & à priori quidem, quando declaratus fuit verbis prolatis, etiam extrajudicialiter (cùm in his, quæ ab animo dependent, statat declarationi & assertioni cujusq;) pro quo etiam sufficiunt testes singulares; à posteriori verò per factum subsecutum incompatible cum primo proposito (cùm qualitas factorum infinet qualitatem intellectus, ubi Bart. in *l. falso. c. de furt.*) in hoc tamen casu exigitur declaratio, quæ non possit postmodum tergiversari, sed quæ toti Curia ac Principi, aut saltem illius Officialibus innotescit propter eorum præjudicium; unde nimirum talis deinceps non potatur prærogativa & privilegiis Curia, cùm aliter protestatio hæc seu declaratio (nimirum non sequendi amplius Curiam) non possit habere vim resolutoriam illius reciproca obligationis, non accedente consensu alterius, saltem tacito præsumpto; ita ferè Lott. à num. 46.

Questio 538. In quo consistat specialis prærogativa & dignitas hujus reservationis?

Respondeo esse sequentes eas prærogativas: Prima: ut ei non refragetur regula de annali, ut sunt ipsa clara verba dictæ regulæ. Gomes. ad illam *reg. q. 31.* Gonz. *ad reg. 8. gl. 13. n. 38.* Lott. *cit. q. 27. n. 44.*

T

2. Se-